

+45 33 63 27 60

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS DOMBOG

D O M

afsagt af Højesteret mandag den 16. december 2002 i sag

52/2001

Boet efter S [REDACTED]
(advokat Martin Hector)

mod

Patientskadeankenævnet
(kammeradvokaten ved advokat Henrik Nedergaard Thomsen)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 8. afdeling den 6. december 2000.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Hornslet, Poul Sørensen, Jørgen Nørgaard, Børge Dahl og Poul Søgaard.

Appellanten, boet efter S [REDACTED] har påstået landsrettens dom ophævet og sagen hjemvist til landsretten til realitetsbehandling.

Indstævnte, Patientskadeankenævnet, har påstået stadfæstelse.

Boet efter S [REDACTED] har yderligere anført, at Patientskadeankenævnets standpunkt strider mod nævnets faste, årelange praksis.

Patientskadeankenævnet har heroverfor anført, at det forhold, at nævnet ikke tidligere har afvist sager som nærværende, ikke afskærer nævnet fra i denne sag at fremføre sine synspunkter vedrørende erstatningsansvarslovens § 18, stk. 2.

I bemærkningerne til forslaget til lov om patientforsikring (Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, sp. 3270) hedder det:

"Formålet med lovforslaget er at oprette en offentligt styret patientforsikringsordning, hvorefter der gives patienter erstatning for skader opstået under behandling m.v. i sundhedsvæsenet, navnlig sygehusvæsenet, i et videre omfang end efter gældende erstatningsregler (f.eks. culpareglen) og på en for patienten lettere og hurtigere måde.

Baggrunden for lovforslaget er, at dansk rets almindelige erstatningsregel - culpareglen, hvorefter skadelidte skal kunne bevise, at der er begået en fejl eller udvist en forsømmelse - findes uhensigtsmæssig, når det drejer sig om patientskader. Det har særlig for patientskader vist sig vanskeligt for patienten at føre bevis for lægelige fejl og årsagsforbindelse mellem fejl og skade. Det synes endvidere urimeligt, at skadede patienter skal igennem anstrengende retssager."

Efter § 5, stk. 1, i patientforsikringsloven finder erstatningsansvarsloven anvendelse ved fastsættelse af erstatning og godtgørelse for skader, der er omfattet af patientforsikringsloven. I bemærkningerne til forslaget til denne bestemmelse hedder det (anførte sted, sp. 3298):

"Med reglerne i stk. 1 overføres alle regler i erstatningsansvarsloven til patientforsikringen, for så vidt som de vedrører fastsættelse af erstatning og godtgørelse for personskade eller tab af forsøger m.v.

"Hanvisningen til erstatningsansvarsloven omfatter deuden en række andre regler, der har betydning i forbindelse med erstatningsfastsættelsen, nemlig ... og § 18 om overførelse af erstatnings- og godtgørelseskrav."

Efter § 18, stk. 2, i erstatningsansvarsloven falder krav på godtgørelse for personskade i arv, når kravet er anerkendt eller gjort gældende ved sagsanlæg eller under en straffesag ved kravets fremsættelse i retten eller i et anklageskrift eller en stævning, inden den berettigede er afgået ved døden. Denne

bestemmelse svarer til den tidligere bestemmelse i § 15, stk. 3, i ikrafttrædelsealov til straffeloven.

I bemærkningerne til forslaget til sidstnævnte bestemmelse hedder det (Rigsdagstidende 1927-28, tillæg A, sp, 5418):

"De i Stk. 3 foreaiaaede Bestemmelser begrundes ved, at den, der har Krav paa Godtgørelse for ikke økonomisk Skade, selv bør være Herre over, om Kravet skal rejses ..."

I Patientskadeankenævnets årsberetning for 2000, side 121, anføres i forbindelse med en omtale af den foreliggende sag:

"... Ved domman er der ændret en fast praksis i Patientforsikringen og Patientskadeankenævnet, hvorefter anmeldelse af krav for Patientforsikringen i forhold til EAL's § 18, stk. 2, er blevet sidestillet med sagsanlæg. ..."

Sagan er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Højesterets bemærkninger.

Krav om erstatning og godtgørelse, som er omfattet af patientforsikringsloven, skal gøres gældende ved anmeldelse af skaden til Patientforsikringen, som oplyser og afgør sagen, jf. lovens § 13, og kan ikke rejses over for nogen, der måtte have pådraget sig erstatningsansvar for skaden, jf. § 7. Ifølge erstatningsansvarslovens § 18, stk. 2, falder krav om godtgørelse for personskade i arv, når det er anerkendt eller gjort gældende ved sagsanlæg m.v., og patientforsikringslovens § 5, atk. 1, gør erstatningsansvarsloven anvendelig på godtgørelseskrav omfattet af patientforsikringsloven.

Efter Højesterets opfattelse vil det være bedst stemmende med patientforsikringsordningens formål og indhold at forstå lovens § 5, stk. 1, således, at skadelidtes anmeldelse af skaden

+45 33 63 27 60

- 4 -

til Patientforsikringen ved anvendelse af reglen i erstatningsansvarslovens § 18, atk. 2, må sidestilles med det sagsanlæg, som denne bestemmelse kræver for så vidt angår godtgørelseskrav omfattet af den almindelige erstatningsret, men som patientforsikringslovens § 7 udelukker for så vidt angår godtgørelseskrav omfattet af patientforsikringsloven. Denne forståelse er da også i overensstemmelse med Patientforsikringens og Patientskadeankenævnets praksis siden lovens vedtagelse i 1992. Ved at skadelidte selv skal have anmeldt skaden til Patientforsikringen, må det bag erstatningsansvarslovens § 18, stk. 2, liggende hensyn endvidere anses for at være tilstrækkeligt tilgodeset i relation til godtgørelseskrav efter patientforsikringsloven.

Højesteret ophæver herefter landsrettens dom og hjemviser sagen til fortsat behandling ved landsretten.

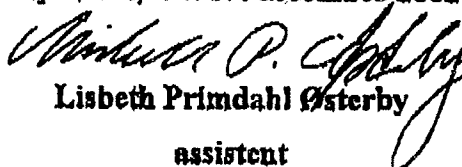
Thi kendes for ret:

Landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til fortsat behandling ved landsretten.

--0000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 16. december 2002.

Lisbeth Primdahl Østerby
assistent